

Justitsministeren (Rytter): Det er ikke lykkedes mig at fremsætte et Lovforslag for det høje Ting, som har vundet udelte Bifald hos alle Partier. Jeg maa imidlertid takke Ordførerne for den Elskværdighed, som de trods alt viser selve Forslaget. Jeg sporer hos de forskellige Ordførere en Villie til at forhandle sagligt i Udvalget med det for Øje, at vi nu endelig kan faa denne Sag ordnet, og jeg haaber, det skal lykkes.

Jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger i Anledning af de faldne Udtalelser. Jeg takker først Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem for 7de Kreds (Effersøe), for hele hans Stilling til Sagen. Det ærede Medlem havde dog nogen Betænkkelighed ved Bestemmelserne i § 13, Dispensationsreglerne; dem var ligeledes det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) og det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godskesen) inde paa. Jeg skal derfor ganske kort udtrykke, hvad Meningen er med Forslaget. Jeg er enig med det ærede 15de tingvalgte Medlem; i de Tilfælde, han nævnte, kunde heller ikke jeg tænke mig Dispensation, absolut ikke, saa hvis det kun er Meningen at undgaa den Slags Tilfælde, tror jeg let, vi bliver enige om Formuleringen. Meningen har fra Regeringens Side kun været at faa en lille Ventil i saadanne Tilfælde, hvor det er en almindelig Følelse i de paagældendes Omgangskreds, at det er urimeligt, at de ikke maa have Lov til at indgaa Ægteskab. Derfor kunde man tænke sig, at der i Lovforslaget f. Eks. blev indføjet „efter Kommunalbestyrelsens Indstilling“ for derved at faa et Udtryk for, at Beboerne paa vedkommende Egn ser paa dette konkrete Forhold som noget, der er forstaaeligt. Jeg har nævnt et Par Tilfælde, hvor det gjorde mig ondt, at man ikke kunde give Tilladelsen; det ene Tilfælde var — jeg kan maaske sige: saa uskyldigt, at endog Sognepræsten kom til mig, som Formand for en Deputation, for at faa Tilladelse til Ægteskabet. Jeg maatte imidlertid svare, at det var ganske umuligt. Men jeg haaber at vi, naar vi nu drøfter Sagen i Udvalget, skal opnaa Enighed, da jeg, som sagt, er enig med det ærede 15de tingvalgte Medlem i de Eksempler, han nævnte. Det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds var ganske vist bange for Konsekvensen af Paulus' Stilling i denne Henseende, om end han mente, at man her skulde slutte sig til Lovforslaget. Jeg er selvfølgelig glad for, at det ærede Medlem paa dette Punkt slutter sig til Forslaget, og jeg er vis paa, at naar vi nu hjælper hinanden med at formulere Bestemmelsen, saa at vi ikke kommer til at

ramme Tilfælde, hvor en almindelig Følelse siger: Nej, her maa Ægteskab ikke indgaa, bliver vi nok enige. Det er selvfølgelig, hvad der udtales i det kirkelige Udvalgs Betænkning, at det under alle Omstændigheder ikke maa ske, saa længe vedkommendes Ægtefælle er i Live, og maaske oven i Købet ikke, hvis der er Børn af første Ægteskab.

Med Hensyn til Bestemmelsen om, for hvem Bevislighederne skal forelægges, er det selvfølgelig et Spørgsmaal, vi maa drøfte i Udvalget. Jeg har ment, at det var mest praktisk, at Bevislighederne baade ved kirkelige og borgerlige Ægteskaber forelagdes for den samme Mand, Politimesteren, og at det medfører noget Besvær, kan jeg ikke se, er saa forfærdeligt, thi Hovedregelen er jo dog den, at vi kun skal giftes een Gang. At man faar lidt Besvær ved denne ene Lejlighed, kan man nok sætte sig ud over. Spildte man ikke mere Tid i sit Liv end ved denne ene Lejlighed, var det ikke saa meget.

Bestemmelsen om Administrationens Ret til at bevilge Separation og Skilsmisse har været omtalt af flere ærede Medlemmer. Det er en human Bestemmelse. Naar den Slags Sager skulde for Domstolene, vilde det sige, at de kom frem for Offentligheden. Retsmøderne skal nok holdes for lukkede Døre, og Forhandlingerne maa ikke omtales i Pressen, men der skal afhøres Vidner, og det kan ikke undgaa, at Sagen bliver almindelig kendt i Landsbyen, eller hvor det nu er, under mindre Forhold. Af den Grund har jeg foreslået, at naar Parterne udtaler, at de vil gerne være fritaget derfor, kan man overlade til Administrationen at afgøre Sagen. Jeg tror i Virkeligheden, det er et Ønske, som næres af den allerstørste Del af Befolkningen, at man kan gaa til Administrationen og blive fri for at gennemgaa den Skærsild, som Retsforhandlingerne trods alt er.

I Anledning af de Udtalelser, som det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) fremsatte om det kirkelige Udvalgs Betænkning, skal jeg sige, at det ærede Medlem ser noget forkert paa Sagen. Det er her gaaet saaledes, at jeg havde Eksemplarer nok af det kirkelige Udvalgs Betænkning til Medlemmerne af det Udvalg, som antagelig vil blive nedsat, og da man kendte ikke saa lidt til Udvalgets Betænkning fra Pressen, troede jeg, at det var tilstrækkeligt. Saa snart jeg imidlertid saa Ønsker om at faa Betænkningen omdelt, lod jeg selvfølgelig nogle flere Eksemplarer trykke, som nu er omdelt til Medlemmer af begge